

‘Em sento amb la mateixa il·lusió que quan tenia 20 anys’

Albert Rocas a punt de llançar a porteria durant el partit Espanya-Corea del Sud dels Jocs de Londres.

JORDI ROURA GIRONA/BARCELONA

El Mundial arriba en un moment dolç per al jugador gironí. Amb el Barça, el seu club, ha guanyat els 26 partits que ha disputat aquesta temporada (tant en competicions espanyoles com internacionals), i amb la selecció se sap entre els favorits per endur-se el títol, i més amb el factor pista per explotar. Rocas, que té al seu palmarès un or (2005) i un bronze (2011) mundialista, una plata (2006) al Campionat d'Europa i un bronze als Jocs de Pequín de 2008, defensa que l'objectiu ha de ser arribar a les semifinals

del Palau Sant Jordi. "Hem d'estar a la lluita per les medalles i a partir d'allà, ja es veurà", assegurava ahir des de l'hotel de concentració.

Jugar el Mundial a casa fa que sigui una competició diferent?

És un repte que afrontem amb molta il·lusió. He parlat amb companys que van jugar l'Europeu de 1996 a casa i m'expliquen que és una cosa molt especial. Sempre és maco jugar amb la teva gent, sentint el suport de l'afició. El partit contra França als Jocs (que va representar la eliminació d'Espanya) ja està oblidat?

Sí, allò ja és història. L'esport no té memòria i això és bo quan ho apliques a males experiències com aquella. L'endemà hi va tornar a haver entrenament, i un altre partit, i tot va tornar a començar de zero. És clar que va ser una experiència dura quedar-nos a no-res de lluitar de nou per les medalles olímpiques, però allò ja està passat. Ara, al Mundial, tot està a zero una altra vegada.

Els posa més pressió que els penguin l'etiqueta de favorits?

No podem negar-ho, i menys si juguem a casa. Hem d'assumir-ho i agafar-nos-ho no com un problema, sinó com un factor positiu que ens motiví, encara més, a donar el nostre màxim rendiment. Al Mundial ens trobarem al davant de molts bons equips, però nosaltres hem d'estar lluitant per les medalles. Després ja es veurà... l'esport també pot ser molt cruel.

L'aventura arrenca el dia 11 de gener contra Argèlia.

Argèlia i Egipte són equips durs i agressius, dels millors equips africans, i haurem d'anar amb molt de compte. Després al grup també hi haurà Austràlia, que segurament és "la Ventafocs", i Croàcia i Hongria. Darrerament els croats no se'ns han donat gaire bé, però això és una motivació extra per nosaltres. A Hongria, d'altra banda, els vam guanyar bé en el darrer precedent dels Jocs. Tots els grups són complicats perquè en tots hi ha rivals molt qualificats.

Aquesta temporada amb el Barça han guanyat tots els partits que han jugat. Arriba al Mundial en un moment pletòric?

Sí, és veritat, hem fet un inici de temporada 2012/13 increïble, meravellós, amb una marca de 26 victòries en 26 partits. És clar que n'hi ha per estar molt content. Els triomfs et donen confiança.

Al seu palmarès hi té medalles en Jocs Olímpics, Mundials, Europeus; títols d'Asobal i la Lliga de Campions amb el Barça...

Sempre dic que ara això no és important. Les medalles ja me les miraré el dia que em retiri. Sempre aspiro al màxim i em sento ara amb les mateixes ganes i il·lusió que quan tenia 20 anys i tot just començava. És molt complicat mantenir-se tant de temps a la selecció perquè a Espanya hi ha molts bons jugadors. I el mateix passa en un club com el Barça, on la competència és màxima i no et pots despistar ni relaxar mai. Cada any em marco els objectius partit a partit, i així seguiré.

Es podria dir que viu una mena de segona joventut esportiva, ara que té 30 anys?

No li ho sabia dir. Jo em sento preparat per continuar lluitant al màxim nivell, anant partit a partit. Tinc contracte amb el Barça fins al 2014 i aspiro a seguir-hi, i també a la selecció, on estic molt satisfet de tenir la confiança del tècnic.

Font del document:

[http://www.diaridegirona.cat/esports/2012/12/28/em-sento-mateixa-illusio-que-tenia-20-anys/597379.html?utm_source=rs](http://www.diaridegirona.cat/esports/2012/12/28/em-sento-mateixa-illusio-que-tenia-20-anys/597379.html?utm_source=rss)